

ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2016/1780

od 29. rujna 2016.

o utvrđivanju stajališta koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora osnovanog Sporazumom između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza, u odnosu na donošenje zajedničkih smjernica za provedbu tog Sporazuma

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a), u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Člankom 12. Sporazuma između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza ⁽¹⁾ („Sporazum”) osniva se Zajednički odbor („Zajednički odbor”). Navedenim se člankom posebno predviđa da Zajednički odbor nadzire provedbu Sporazuma.
- (2) Uredbom (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ predviđeni su postupci i uvjeti za izdavanje viza za tranzit kroz državno područje ili za planirani boravak na državnom području država članica koji ne prelazi 90 dana tijekom bilo kojeg razdoblja od 180 dana.
- (3) Zajedničke smjernice potrebne su kako bi se osiguralo da diplomatske misije i konzularne službe država članica u potpunosti usklađeno provode Sporazum te kako bi se razjasnio odnos između odredaba Sporazuma i odredaba zakonodavstva stranaka Sporazuma koje se nastavljaju primjenjivati na pitanja povezana s vizama koja nisu obuhvaćena Sporazumom.
- (4) Primjereno je utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Zajedničkog odbora u odnosu na donošenje zajedničkih smjernica za provedbu Sporazuma.
- (5) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ ⁽³⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (6) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽⁴⁾; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

⁽¹⁾ SL L 52, 25.2.2011., str. 34.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

- (7) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora osnovanog člankom 12. Sporazuma između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza, u odnosu na donošenje zajedničkih smjernica za provedbu tog Sporazuma, temelji se na nacrtu odluke Zajedničkog odbora priloženom ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. rujna 2016.

Za Vijeće
Predsjednik
P. ŽIGA

NACRT

**ODLUKA br. .../... ZAJEDNIČKOG ODBORA OSNOVANOG SPORAZUMOM IZMEĐU
EUROPSKE UNIJE I GRUZIJE O POJEDNOSTAVLJENJU IZDAVANJA VIZA****od ...****u odnosu na donošenje zajedničkih smjernica za provedbu tog Sporazuma**

ZAJEDNIČKI ODBOR,

uzimajući u obzir Sporazum između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza ⁽¹⁾ („Sporazum”),
a posebno njegov članak 12.,

budući da je Sporazum stupio na snagu 1. ožujka 2011.,

DONIO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Zajedničke smjernice za provedbu Sporazuma između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza
utvrđene se u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u ...

*Za Europsku uniju**Za Gruziju*

⁽¹⁾ SL L 52, 25.2.2011., str. 34.

PRILOG

ZAJEDNIČKE SMJERNICE ZA PROVEDBU SPORAZUMA IZMEĐU EUROPSKE UNIJE I GRUZIJE O POJEDNOSTAVLJENJU IZDAVANJA VIZA

Svrha je Sporazuma između Europske unije i Gruzije o pojednostavljenju izdavanja viza („Sporazum”), koji je stupio na snagu 1. ožujka 2011., pojednostavljenje, na temelju uzajamnosti, postupaka za izdavanje viza za planirani boravak u trajanju od najviše 90 dana u razdoblju od 180 dana za državljane Gruzije.

Sporazumom se utvrđuju, na temelju uzajamnosti, pravno obvezujuća prava i obveze radi pojednostavljenja postupaka za izdavanje viza za državljane Gruzije.

Cilj je ovih Smjernica, koje je donio Zajednički odbor osnovan člankom 12. Sporazuma („Zajednički odbor”), osigurati da diplomatske misije i konzularne službe država članica Unije („države članice”) usklađeno provode Sporazum. Ove Smjernice nisu dio Sporazuma i stoga nisu pravno obvezujuće. Međutim, diplomatskom i konzularnom osoblju snažno se preporučuje da ih se dosljedno pridržava pri provedbi Sporazuma.

Ove Smjernice namjerava se ažurirati s obzirom na iskustva stečena u provedbi Sporazuma i pod nadležnošću Zajedničkog odbora.

Kako bi se osigurala trajna i usklađena provedba Sporazuma i u skladu s Poslovnikom Zajedničkog odbora za pojednostavljenje izdavanja viza, stranke su se sporazumjele o tome da između formalnih sastanaka Zajedničkog odbora održavaju neformalne kontakte kako bi se bavile hitnim pitanjima. O tim pitanjima i neformalnim kontaktima bit će podnesena detaljna izvješća na sljedećem sastanku Zajedničkog odbora za pojednostavljenje izdavanja viza.

I. OPĆA PITANJA

1.1 Svrha i područje primjene

Člankom 1. stavkom 1. Sporazuma propisuje se sljedeće:

„1. Svrha ovog Sporazuma je pojednostavljenje izdavanja viza za planirani boravak u trajanju od najviše 90 dana u razdoblju od 180 dana za državljane Gruzije.”.

Sporazum se primjenjuje na sve državljane Gruzije koji podnesu zahtjev za vizu za kratkotrajni boravak, bez obzira na zemlju u kojoj borave.

Sporazum se ne primjenjuje na osobe bez državljanstva koje imaju boravišnu dozvolu koju je izdala Gruzija. Na tu se kategoriju osoba primjenjuju pravila vizne pravne stečevine Unije.

Člankom 1. stavkom 2. Sporazuma propisuje se sljedeće:

„2. Ako Gruzija ponovno uvede obvezu pribavljanja vize za državljane svih država članica ili određene kategorije državljana svih država članica, ista pojednostavljenja dodijeljena državljanima Gruzije na temelju ovog Sporazuma automatski će se, na temelju uzajamnosti, primjenjivati na dotične građane Unije.”.

Od 1. lipnja 2006. svi građani Unije i osobe bez državljanstva koje imaju boravišnu dozvolu koju je izdala neka država članica izuzeti su od obveze pribavljanja vize kada putuju u Gruziju na razdoblje od najviše 90 dana u razdoblju od 180 dana ili kada prelaze preko državnog područja Gruzije.

Kako bi se izbjeglo diskriminirajuće postupanje prema državljanima jedne ili više država članica ili prema određenim kategorijama tih državljana od strane Gruzije, Unija je u izjavi priloženoj Sporazumu objavila namjeru da suspendira primjenu Sporazuma ako Gruzija ponovno uvede obvezu pribavljanja vize za državljane jedne ili više država članica ili za određene kategorije tih državljana.

1.2 Područje primjene Sporazuma

Člankom 2. Sporazuma propisuje se sljedeće:

„1. Pojednostavljenje viznih postupaka iz ovog Sporazuma primjenjuju se na državljane Gruzije samo ako oni nisu izuzeti od obveze pribavljanja vize na temelju zakona i propisa Unije ili država članica, ovog Sporazuma ili drugih međunarodnih sporazuma.

2. Nacionalno pravo Gruzije ili država članica ili pravo Unije primjenjuju se na pitanja koja nisu obuhvaćena ovim Sporazumom, kao što su odbijanje izdavanja vize, priznavanje putnih isprava, dokazivanje dovoljnih sredstava za život i odbijanje ulaska i mjere protjerivanja.”.

Sporazumom se, ne dovodeći u pitanje njegov članak 10., ne utječe na postojeća pravila o obvezama posjedovanja vize ili o izuzećima od obveze posjedovanja vize. Na primjer, člankom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 ⁽¹⁾ državama članicama dopušta se da od obveze pribavljanja vize izuzmu, među ostalim kategorijama osoba, civilne posade zrakoplova i plovila. Od kada je pridruživanje Švicarske schengenskom prostoru, 13. prosinca 2008., i Lihtenštajna, 7. ožujka 2011., počelo proizvoditi učinke, boravišne dozvole koje su izdale Švicarska i Lihtenštajn priznaju se kao jednakovrijedne schengenskim tranzitnim vizama i vizama za kratkotrajni boravak.

Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća („Zakonik o vizama”) ⁽²⁾ primjenjuje se na sva pitanja koja nisu obuhvaćena Sporazumom, poput određivanja države članice schengenskog prostora nadležne za obradu zahtjeva za izdavanje vize, obrazloženja odbijanja izdavanja vize, prava žalbe protiv negativne odluke i općeg pravila o osobnom razgovoru s podnositeljem zahtjeva za vizu. Osim toga, schengenska pravila i, prema potrebi, nacionalno pravo nastavljaju se primjenjivati i na pitanja koja nisu obuhvaćena Sporazumom, poput priznavanja putnih isprava, dokaza o dostatnim sredstvima za uzdržavanje, odbijanja ulaska na državno područje države članice i mjera protjerivanja. U tom pogledu potrebno je pružiti točne informacije o tim pitanjima ⁽³⁾.

Čak i ako su uvjeti predviđeni u Sporazumu ispunjeni, na primjer, u slučaju kada je podnositelj zahtjeva za vizu podnio dokazne isprave u pogledu svrhe putovanja za kategorije predviđene u članku 4., izdavanje vize i dalje može biti odbijeno ako uvjeti utvrđeni u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ („Zakonik o schengenskim granicama”) nisu ispunjeni, odnosno ako osoba nema valjanu putnu ispravu, ako je izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu (SIS), ako se smatra da osoba predstavlja prijetnju za javni poredak, unutarnju sigurnost itd.

Ostale fleksibilnosti pri izdavanju viza predviđene Zakonikom o vizama i dalje se primjenjuju. Na primjer, vize za višekratni ulazak s duljim rokom važenja (do pet godina) mogu se izdati za sve kategorije osoba osim onih navedenih u članku 5. Sporazuma ako su ispunjeni uvjeti predviđeni u čl. 24. Zakonika o vizama. Jednako tako, odredbe sadržane u članku 16. stavcima 5. i 6. Zakonika o vizama kojima se dopušta oslobođenje od vizne pristojbe ili umanjeње vizne pristojbe nastavit će se primjenjivati.

1.3 Vrste viza obuhvaćene područjem primjene Sporazuma

Člankom 3. točkom (d) Sporazuma „viza” se definira kao „dozvola koju je izdala država članica s ciljem prelaska preko državnog područja država članica ili namjeravanog boravka na državnom području država članica u trajanju od najviše 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana od datuma prvog ulaska na državno područje država članica”.

Pojednostavljenja predviđena Sporazumom primjenjuju se i na jedinstvene vize i na vize s ograničenom prostornom valjanošću izdane u svrhu provoza ili kratkotrajnog boravka.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243 od 15.9.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Vidjeti također točku 1.7.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016., str. 1.).

1.4 Izračun duljine boravka odobrenog vizom, a posebno pitanje kako odrediti šestomjesečno razdoblje

Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ definiran je iznova pojam kratkotrajnog boravka. Trenutačna definicija kratkotrajnog boravka glasi kako slijedi: „ne više od 90 dana tijekom bilo kojeg razdoblja od 180 dana, koje podrazumijeva uzimanje u obzir razdoblja od 180 dana koje prethodi svakom danu boravka”. Ta definicija stupila je na snagu 18. listopada 2013. i sadržana je u Zakoniku o schengenskim granicama.

Dan ulaska računat će se kao prvi dan boravka na državnom području država članica, a dan izlaska računat će se kao posljednji dan boravka na državnom području država članica. Pojam „bilo kojeg” podrazumijeva primjenu „pomičnog” referentnog razdoblja od 180 dana, uzimajući u obzir svaki dan boravka u posljednjem razdoblju od 180 dana, kako bi se provjerilo je li i dalje ispunjen zahtjev u pogledu boravka od 90 dana u razdoblju od 180 dana. To znači da se u slučaju odsutnosti u neprekinutom razdoblju od 90 dana dopušta novi boravak u trajanju do 90 dana.

Primjer izračuna boravka na temelju aktualne definicije:

Osoba koja posjeduje vizu za višekratni ulazak u trajanju od jedne godine (18.4.2010. – 18.4.2011.) prvi put ulazi 19.4.2010. i ostaje tri dana. Zatim ponovno ulazi 18.6.2010. i ostaje 86 dana. Kakvo je stanje na određene datume? Kada će ta osoba ponovno smjeti ući?

Dana 11.9.2010.: u posljednjih 180 dana (16.3.2010. – 11.9.2010.) osoba je ostala tri dana (19.4.2010. – 21.4.2010.) plus 86 dana (18.6.2010. – 11.9.2010.) = 89 dana = nema prekoračenja boravka. Osoba može ostati još jedan dan.

Od 16.10.2010.: osoba može ući i boraviti još tri dana (dana 16.10.2010. boravak na dan 19.4.2010. postaje nevažan (jer je izvan razdoblja od 180 dana); dana 17.10.2010. boravak na dan 20.4.2010. postaje nevažan (jer je izvan razdoblja od 180 dana itd.).

Od 15.12.2010.: osoba može ući i boraviti još 86 dana (dana 15.12.2010. boravak na dan 18.6.2010. postaje nevažan (jer je izvan razdoblja od 180 dana); dana 16.12.2010. boravak na dan 19.6.2010. postaje nevažan itd.).

1.5 Stanje u odnosu na države članice koje su pristupile Uniji 2004. i 2007., a koje još nisu u potpunosti integrirane u schengenski prostor, države članice koje ne sudjeluju u zajedničkoj viznoj politici Unije i pridružene zemlje

Samo Bugarska, Cipar, Hrvatska i Rumunjska još ne provode u potpunosti schengensku pravnu stečevinu. Te će države članice nastaviti izdavati nacionalne vize čija je valjanost ograničena na njihovo vlastito državno područje. Nakon što te države članice budu u potpunosti provodile schengensku pravnu stečevinu, nastavit će s primjenom Sporazuma.

Nacionalno pravo i dalje se primjenjuje na sva pitanja koja nisu obuhvaćena Sporazumom do datuma kada te države članice započnu s potpunom provedbom schengenske pravne stečevine. Od tog datuma, schengenska pravila i/ili nacionalno pravo primjenjivat će se na pitanja koja nisu obuhvaćena Sporazumom.

Bugarska, Cipar, Hrvatska i Rumunjska ovlaštteni su priznavati boravišne dozvole, vize D i vize za kratkotrajni boravak koje su izdale države članice schengenskog prostora i pridružene zemlje za kratkotrajne boravke na njihovu državnom području ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, uredaba Vijeća (EZ) br. 1683/95 i (EZ) br. 539/2001 i uredaba (EZ) br. 767/2008 i (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 182, 29.6.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Odluka br. 565/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava kao jednako-vrijednih njihovim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana i stavljanju izvan snage odluka 895/2006/EZ i 582/2008/EZ (SL L 157, 27.5.2014., str. 23.).

U skladu s člankom 21. Konvencije o provedbi schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Ekonomske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ⁽¹⁾, sve države članice schengenskog prostora moraju priznati vize za dugotrajni boravak i boravišne dozvole koje su te države izdale kao važeće za kratkotrajne boravke na njihovim državnim područjima. Za ulazak i kratkotrajni boravak države članice schengenskog prostora prihvaćaju boravišne dozvole, vize D i vize za kratkotrajni boravak pridruženih zemalja, a i pridružene zemlje njihove.

Sporazum se ne primjenjuje na Dansku, Irsku i Ujedinjenu Kraljevinu, ali sadržava zajedničke izjave o tome da je poželjno da te države članice s Gruzijom sklope bilateralne sporazume o pojednostavljenju izdavanja viza.

Iako su pridružene schengenskom prostoru, Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska nisu obuhvaćeni Sporazumom.

1.6 Sporazum i bilateralni sporazumi

Člankom 13. Sporazuma propisuje se da:

„Ovaj Sporazum od stupanja na snagu ima prvenstvo pred odredbama bilo kojeg bilateralnog ili multilateralnog sporazuma ili aranžmana sklopljenog između pojedinih država članica i Gruzije, u mjeri u kojoj odredbe potonjih sporazuma ili aranžmana pokrivaju pitanja koja uređuje ovaj Sporazum.”.

Od datuma stupanja na snagu Sporazuma, odredbe bilateralnih sporazuma koji su na snazi između država članica i Gruzije o pitanjima obuhvaćenima Sporazumom prestale su se primjenjivati. U skladu s pravom Unije, države članice moraju poduzeti potrebne mjere kako bi uklonile neusklađenosti između svojih bilateralnih sporazuma i Sporazuma.

Ako bi neka država članica sklopila bilateralni sporazum ili aranžman s Gruzijom o pitanjima koja nisu obuhvaćena Sporazumom, poput, primjerice, predviđanja izuzeća od obveze posjedovanja vize za nositelje službenih putovnica, to bi se izuzeće nastavilo primjenjivati nakon stupanja na snagu Sporazuma.

Sljedeće su države članice sklopile bilateralni sporazum s Gruzijom kojim se predviđa izuzeće od obveze posjedovanja vize za nositelje službenih putovnica: Bugarska, Cipar, Latvija, Mađarska, Rumunjska i Slovačka.

Izuzeće od obveze posjedovanja vize za nositelje službenih putovnica, koje je odobrila neka država članica, primjenjuje se samo na putovanje na državnom području te države članice, a ne za putovanje u druge države članice schengenskog prostora.

1.7 Zajednička izjava o usklađivanju informacija o postupcima za izdavanje viza za kratkotrajni boravak i isprava koje se dostavljaju prilikom podnošenja zahtjeva za vize za kratkotrajni boravak

Sporazumu je priložena Zajednička izjava u kojoj se upućuje na obvezu stranaka da osiguraju dosljedne i ujednačene informacije za državljane Gruzije o pristupu diplomatskim misijama i konzularnim službama država članica te o postupcima i uvjetima za podnošenje zahtjeva za izdavanje viza i o važenju izdanih viza. Te informacije dostupne su na internetskim stranicama Delegacije Europske unije u Gruziji: http://www.eeas.europa.eu/delegations/georgia/travel_eu/visa/index_en.htm.

Člankom 47. Zakonika o vizama utvrđuje se obveza središnjih tijela i konzulata država članica u pogledu pružanja javnosti svih važnih informacija u vezi sa zahtjevom za vizu.

Od diplomatskih misija i konzularnih službi država članica traži se da šire te informacije u najvećoj mogućoj mjeri (na informacijskim pločama konzulata, letcima, internetskim stranicama itd.) te da šire i precizne informacije o uvjetima za izdavanje viza, predstavništvima država članica u Gruziji te o svojem popisu potrebne popratne dokumentacije.

⁽¹⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

1.8 Informacije koje gruzijska tijela pružaju o Sporazumu

Kako bi se državljanima Gruzije pružile točne informacije o prednostima Sporazuma te o diplomatskim i konzularnim službama država članica u kojima se mogu podnijeti zahtjevi za izdavanje vize, Ministarstvo vanjskih poslova Gruzije osiguralo je posebnu poveznicu na kojoj su dostupne te informacije. Adresa internetske stranice:

http://mfa.gov.ge/index.php?lang_id=GEO&sec_id=95&info_id=13448

II. POSEBNE ODREDBE

2.1 Pravila koja se primjenjuju na sve podnositelje zahtjeva za vizu

Pojednostavljena navedena u nastavku, povezana s viznom pristojbom, trajanjem postupaka obrade zahtjeva za izdavanje vize i produljenjem vize u iznimnim okolnostima primjenjuju se na sve podnositelje zahtjeva za vizu, uključujući turiste.

2.1.1 Vizna pristojba

Člankom 6. stavkom 1. prvim podstavkom Sporazuma predviđa se sljedeće:

„1. Pristojba za obradu zahtjeva za izdavanje vize za državljane Gruzije iznosi 35,00 eura.”.

U skladu s člankom 6. stavkom 1. Sporazuma pristojba za obradu zahtjeva za izdavanje vize iznosi 35 EUR. Ta pristojba primjenjuje se na sve gruzijske podnositelje zahtjeva za vizu (uključujući turiste) i odnosi se na vize za kratkotrajni boravak, neovisno o broju ulazaka.

Člankom 6. stavkom 2. Sporazuma predviđa se sljedeće:

„2. Kada države članice surađuju s vanjskim pružateljem usluga, može se zaračunati dodatna usluga. Pristojba za uslugu treba biti razmjerna troškovima vanjskog pružatelja usluga u obavljanju njegovih zadaća i ne smije biti viša od 30,00 eura. Dotična(-e) država(-e) članica(-e) zadržava(ju) mogućnost da svi podnositelji zahtjeva podnesu svoje zahtjeve izravno u njezinim/njihovim konzulatima.”.

Kada je riječ o modalitetima suradnje s vanjskim pružateljima usluga, u članku 43. Zakonika o vizama navode se detaljne informacije o njihovim zadaćama.

Člankom 6. stavkom 3. Sporazuma predviđa se sljedeće:

„3. Pristojbe za obradu zahtjeva za izdavanje vize ne naplaćuju se sljedećim kategorijama državljana:

(a) umirovljenicima;” (Napomena: Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ovu kategoriju, podnositelji zahtjeva za vizu moraju predložiti dokaze o svojem umirovljeničkom statusu. Oslobođenje od pristojbe nije opravdano u slučajevima u kojima je svrha putovanja plaćena djelatnost.);

„(b) djeci mlađoj od 12 godina;” (Napomena: Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ovu kategoriju, podnositelji zahtjeva za vizu moraju predložiti dokaze o svojoj dobi.);

„(c) članovima nacionalnih i regionalnih vlada i ustavnih i vrhovnih sudova ako nisu izuzeti od obveze pribavljanja vize na temelju ovog Sporazuma;” (Napomena: Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ove kategorije, podnositelji zahtjeva za vizu moraju predložiti dokaze gruzijskih tijela kojima se potvrđuje njihov položaj.);

„(d) osobama s posebnim potrebama i osobama koje ih prate, ako je potrebno;” (Napomena: Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ovu kategoriju, trebalo bi predložiti dokaze o tome da oba podnositelja zahtjeva za vizu pripadaju ovoj kategoriji.).

Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ovu kategoriju, podnositelji zahtjeva za vizu moraju predložiti „gruzijsku potvrdu o invaliditetu” (prvog ili drugog stupnja) koju je izdalo gruzijsko Ministarstvo zdravstva, rada i socijalnih pitanja ili potvrdu koju su izdale javne ili privatne bolnice ili klinike. U slučajevima u kojima je invaliditet podnositelja zahtjeva za vizu očit (slijepe osobe, osobe bez jedne noge), prihvatljivo je vizualno utvrđivanje invaliditeta u konzularnoj službi. U načelu, od osoba u pratnji invalida ne zahtijevaju se dodatni dokumenti.

U opravdanim slučajevima zahtjev za izdavanje vize može podnijeti predstavnik ili skrbnik osobe s invaliditetom.

- „(e) bliskim srodnicima – bračnom drugu, djeci (uključujući posvojenju), roditeljima (uključujući skrbnike), djedovima i bakama ili unucima – koji posjećuju državljane Gruzije koji zakonito borave na državnom području država članica;”

Člankom 6. stavkom 3. točkom (e) Sporazuma uređuje se situacija gruzijskih bliskih srodnika koji putuju u države članice u posjet državljanima Gruzije koji zakonito borave na državnom području država članica.

- „(f) članovima službenih izaslanstava koji će na temelju službenog poziva upućenog Gruziji sudjelovati na sastancima, savjetovanjima, pregovorima ili u programima razmjene te na događajima koje na državnom području država članica organiziraju međuvladine organizacije;

- (g) đacima, studentima i postdiplomskim studentima i učiteljima koji ih prate, a koji putuju za potrebe studija ili stručne izobrazbe, uključujući programe razmjene i aktivnosti povezane sa školom;

- (h) novinarima i akreditiranim osobama koje ih prate u profesionalnom svojstvu;” (Napomena: Kako bi iskoristili oslobođenje od pristojbe za ovu kategoriju, podnositelji zahtjeva za vizu moraju predložiti dokaze o svome članstvu u profesionalnoj novinarskoj ili medijskoj organizaciji);

- „(i) sudionicima međunarodnih sportskih događaja i osobama koje ih prate u profesionalnom svojstvu;” (Napomena: navijači se neće smatrati osobama u pratnji);

- „(j) predstavnicima organizacija civilnog društva koji putuju za potrebe stručne izobrazbe, seminara, konferencija, među ostalim u okviru programa razmjene;

- (k) osobama koje sudjeluju u znanstvenim, kulturnim ili umjetničkim aktivnostima, uključujući sveučilišne i druge programe razmjene;

- (l) osobama koje su podnijele dokaze o potrebi svog putovanja iz humanitarnih razloga, među ostalim zbog hitnog liječenja i osobama koje prate takve osobe, ili zbog prisustvovanja sahrani bliskog srodnika ili posjete teško bolesnom bliskom srodniku.”

Prethodno navedene kategorije osoba oslobođene su od pristojbe. Osim toga, od pristojbe se također oslobađa u skladu s člankom 16. stavkom 4. Zakonika o vizama.

Kako je navedeno u članku 16. stavku 6. Zakonika o vizama: „u pojedinačnim slučajevima, svota vizne pristojbe koja se naplaćuje, može se ne naplatiti ili umanjiti, ako to pridonosi promidžbi kulturnih ili sportskih interesa, kao i interesa u području vanjske politike, razvojne politike i drugim područjima važnog javnog interesa ili iz humanitarnih razloga.”

U članku 16. stavku 7. Zakonika o vizama predviđa se da se vizna pristojba naplaćuje u eurima, u nacionalnoj valuti treće zemlje ili u valuti koja se uobičajeno koristi u trećoj zemlji u kojoj je podnesen zahtjev, te se ne vraća osim u slučaju kada zahtjev nije dopušten ili kada konzulat nije nadležan.

Ako se pristojba naplaćuje u valuti koja nije euro, svota vizne pristojbe naplaćena u toj valuti utvrđivat će se i redovito prilagođavati na temelju referentnog deviznog tečaja za euro koji određuje Europska središnja banka. Naplaćena svota može se zaokružiti na više, a konzulati će u okviru schengenske suradnje na lokalnoj razini osigurati da naplaćuju slične pristojbe.

Kako bi se izbjegle neusklađenosti koje bi mogle dovesti to trgovanja vizama, diplomatske misije i konzularne službe država članica u Gruziji trebale bi osigurati slične vizne pristojbe za sve gruzijske podnositelje zahtjeva za vizu kada se one naplaćuju u stranim valutama.

U skladu s člankom 16. stavkom 8. Zakonika o vizama gruzijskim se podnositeljima zahtjeva za vizu izdaje potvrda o uplaćenju viznoj pristojbi.

2.1.2 Trajanje postupaka za obradu zahtjeva za izdavanje vize

Člankom 7. Sporazuma predviđa se sljedeće:

- „1. Diplomatske misije i konzularne službe država članica odlučuju o zahtjevu za izdavanje vize u roku od 10 kalendarskih dana počevši od datuma primitka zahtjeva i dokumenata koji se zahtijevaju za izdavanje vize.
2. Razdoblje donošenja odluke o zahtjevu za izdavanje vize može se produljiti do 30 kalendarskih dana u pojedinačnim slučajevima, posebno kada je potrebno daljnje razmatranje zahtjeva.
3. Razdoblje donošenja odluke o zahtjevu za izdavanje vize može se skratiti na 2 radna dana ili manje u hitnim slučajevima.”.

Odluka o zahtjevu za izdavanje vize donijet će se, u načelu, u roku od 10 kalendarskih dana od datuma podnošenja zahtjeva za izdavanje vize koji je dopušten.

To se razdoblje može produljiti do 30 kalendarskih dana ako je potrebno daljnje razmatranje, npr. radi savjetovanja sa središnjim tijelima.

Svi navedeni rokovi počinju teći tek kada je predmet zahtjeva za izdavanje vizu potpun, tj. od datuma primitka zahtjeva za izdavanje vize i popratne dokumentacije.

Za diplomatske misije i konzularne službe država članice koje imaju sustav zakazivanja termina sastanaka, razdoblje potrebno za dobivanje termina sastanka ne uračunava se u vrijeme obrade. Opća pravila utvrđena u članku 9. Zakonika o vizama primjenjuju se na ovo pitanje i ostale praktične upute za podnošenje zahtjeva za izdavanje vize. Posebice, u slučaju kada je za podnošenje zahtjeva za izdavanje vize potrebno zakazati sastanak, taj će se sastanak u pravilu održati u roku od dva tjedna od datuma kada je zatražen.

Pri zakazivanju sastanka trebalo bi uzeti u obzir moguću hitnost koju je istaknuo podnositelj zahtjeva za vizu. Odluku o skraćivanju razdoblja donošenja odluke o zahtjevu za izdavanje vize, kako je definirano u članku 7. stavku 3. Sporazuma, donosi konzularni službenik.

U skladu s Priručnikom za obradu zahtjeva za izdavanje vize i izmjenu izdanih viza (dio 2. točka 3.2.2.), trebalo bi prilagoditi kapacitete konzulata država članica u Gruziji za obradu zahtjevâ za izdavanje vize kako bi se poštovao rok od dva tjedna za zakazivanje termina predviđen u Zakoniku o vizama, uključujući u razdobljima u kojima je povećan broj podnesenih zahtjeva.

U opravdanim hitnim slučajevima (kada zahtjev za izdavanje vize nije mogao biti podnesen ranije zbog razloga koje podnositelj zahtjeva za vizu nije mogao predvidjeti) termin za podnošenje zahtjeva (u skladu s člankom 9. stavkom 3. Zakonika o vizama) trebalo bi dati odmah ili bi trebalo dopustiti izravan pristup radi predaje zahtjeva za izdavanje vize.

Osim toga, konzulat može odlučiti uspostaviti ubrzani postupak za podnošenje zahtjevâ za izdavanje vize kako bi primio određene kategorije podnositelja zahtjeva za vizu.

2.1.3 Produljenje vize u iznimnim okolnostima

Člankom 9. Sporazuma predviđa se sljedeće:

„Vrijeme važenja i/ili trajanja boravka na temelju vize izdane državljaninu Gruzije produljuje se ako nadležno tijelo države članice smatra da je imatelj vize podnio dokaz o višoj sili ili humanitarnim razlozima koji ga sprečavaju da napusti državno područje država članica prije isteka vremena važenja ili trajanja boravka na temelju vize. Takvo je produljenje besplatno.”.

U odnosu na mogućnost produljenja važenja vize u slučajevima opravdanih osobnih razloga, kada nositelj vize nije u mogućnosti napustiti područje države članice do datuma navedenog na naljepnici vize, odredbe članka 33. Zakonika o vizama primjenjivat će se sve dok su u skladu sa Sporazumom. Međutim, u skladu sa Sporazumom produljenje vize besplatno je u slučaju više sile ili humanitarnih razloga.

2.2 Pravila koja se primjenjuju na određene kategorije podnositelja zahtjeva za vizu

2.2.1 Dokazne isprave u pogledu svrhe putovanja

Za kategorije osoba navedene u članku 4. stavku 1. Sporazuma tražit će se samo navedene dokazne isprave u pogledu svrhe putovanja. Kako je navedeno u članku 4. stavku 3. Sporazuma neće se tražiti druga opravdanja, pozivi ili potvrde u vezi sa svrhom putovanja. Međutim, to ne znači oslobođenje od opće obveze osobnog pojavljivanja radi podnošenja zahtjeva za izdavanje vize i popratnih dokumenata koji se odnose na sredstva za uzdržavanje, što ostaje nepromijenjeno.

Ako u pojedinačnim slučajevima i dalje bude postojala sumnja u vjerodostojnost dokumenta kojim se dokazuje svrha putovanja, podnositelja zahtjeva za vizu može se pozvati na dodatan detaljni razgovor u veleposlanstvo/konzulat, gdje se podnositelja zahtjeva za vizu može ispitati u pogledu stvarne svrhe posjeta ili njegove namjere povratka (u skladu s člankom 21. stavkom 8. Zakonika o vizama). U takvim pojedinačnim slučajevima podnositelj zahtjeva za vizu može predati dodatne dokumente ili ih iznimno može zatražiti konzularni službenik. Zajednički odbor pomno će pratiti to pitanje.

Na kategorije osoba koje se ne spominju u članku 4. stavku 1. Sporazuma (npr. turisti) i dalje se primjenjuju opća pravila u pogledu dokumentacije kojom se dokazuje svrha putovanja. Isto vrijedi za dokumente o suglasnosti roditelja za putovanje djece mlađe od 18 godina.

Schengenska pravila i nacionalno pravo primjenjuju se na pitanja koja nisu obuhvaćena Sporazumom, kao što su priznavanje putnih isprava i jamstava u pogledu povratka i dostatnih sredstava za uzdržavanje.

U načelu, uz zahtjev za izdavanje vize priložit će se izvornik zahtjeva, potvrde, dokumenta ili pisma koje se zahtjeva u članku 4. stavku 1. Sporazuma. Međutim, konzulat može započeti s obradom zahtjeva za izdavanje vize na temelju telefaksa ili preslikâ zahtjeva, potvrde, dokumenta ili pisma. Ipak, konzulat može zatražiti izvornik dokumenta u slučaju podnošenja prvog zahtjeva za izdavanje vize, a zatražit će ga u pojedinačnim slučajevima u kojima postoji sumnja.

Člankom 4. stavkom 1. Sporazuma predviđa se:

„1. Za sljedeće kategorije državljana Gruzije sljedeći su dokumenti dostatni za opravdavanje svrhe njihova putovanja u drugu stranku:

- (a) za bliske srodnike – bračnog druga, djecu (uključujući posvojenu), roditelje (uključujući skrbnike), djedove i bake, unuke – koji su u posjetu državljanima Gruzije koji zakonito borave na državnom području država članica:

— pisani zahtjev domaćina;”.

Člankom 4. stavkom 1. točkom (a) uređuje se situacija gruzijskih bliskih srodnika koji putuju u države članice u posjet državljanima Gruzije koji zakonito borave na državnom području država članica. To pojednostavljenje ne primjenjuje se na građane Unije koji žive u Uniji i koji pozivaju gruzijske srodnike.

Nadležno tijelo mora dokazati vjerodostojnost potpisa pozivatelja u skladu s nacionalnim zakonodavstvom zemlje boravka.

Također je potrebno dokazati zakoniti boravak pozivatelja te obiteljsku vezu; primjerice, uz pisani zahtjev domaćina treba predati preslike dokumenata kojima se objašnjava njegov status, kao što je preslika boravišne dozvole, te dokumenta kojim se potvrđuju obiteljske veze.

Ta se odredba primjenjuje i na srodnike osoblja diplomatskih misija i konzulata koji putuju na državno područje država članica u posjet obitelji u trajanju od najviše 90 dana, osim potrebe dokazivanja zakonitog boravka i obiteljskih veza.

- „(b) za članove službenih izaslanstava koji na temelju službenog poziva Gruziji sudjeluju na sastancima, savjetovanjima, pregovorima ili u programima razmjene te na događajima koje na državnom području država članica organiziraju međuvladine organizacije:

— pismo gruzijskog tijela kojim se potvrđuje da je podnositelj zahtjeva član izaslanstva koje putuje na državno područje država članica kako bi sudjelovalo na navedenim događajima, popraćen primjerkom službenog poziva;”.

Ime podnositelja zahtjeva za vizu mora biti navedeno u dopisu nadležnog tijela kojim se potvrđuje da je dotična osoba dio izaslanstva koje putuje na državno područje druge stranke kako bi sudjelovalo na službenom sastanku. Ime podnositelja zahtjeva za vizu ne mora nužno biti navedeno u službenom pozivu za sudjelovanje na sastanku, iako to može biti potrebno ako je službeni poziv upućen određenoj osobi.

Ta se odredba primjenjuje na članove službenih izaslanstava, neovisno o vrsti putovnice koju imaju (službena ili obična putovnica).

„(c) za učenike, studente, postdiplomske studente i učitelje u pratnji koji putuju za potrebe studija ili stručne izobrazbe, uključujući u okviru programa razmjene, te druge aktivnosti povezane sa školom:

— pisani zahtjev ili potvrda o upisu sveučilišta, visoke škole ili škole domaćina, ili studentska iskaznica ili potvrda o tečajevima koje osobe trebaju pohađati;”.

Studentska iskaznica prihvaća se kao opravdanje svrhe putovanja samo ako su je izdali sveučilište, viša škola ili škola domaćin na kojima će se održavati studij ili stručna izobrazba.

„(d) za osobe koje putuju iz zdravstvenih razloga i osobe koje su u potrebnoj pratnji:

— službeni dokument zdravstvene ustanove kojim se potvrđuje nužnost zdravstvene skrbi u toj ustanovi i potreba postojanja pratnje te dokaz o dostatnim financijskim sredstvima za plaćanje liječenja;”.

Mora se podnijeti dokument zdravstvene ustanove kojim se potvrđuju tri elementa (nužnost zdravstvene skrbi u toj ustanovi, potreba postojanja pratnje te dokaz o dostatnim financijskim sredstvima za plaćanje liječenja).

„(e) za novinare i akreditirane osobe koje ih prate u profesionalnom svojstvu:

— potvrda ili drugi dokument izdan od strane profesionalne organizacije kojim se dokazuje da je dotična osoba kvalificirani novinar ili osoba koja ga prati u profesionalnom svojstvu te dokument izdan od strane njegovog/njezinog poslodavca u kojem se navodi da je svrha putovanja obavljanje novinarskog posla ili pomaganje pri takvom poslu;”.

Ovom kategorijom nisu obuhvaćeni slobodni novinari i njihovi asistenti.

Mora se predložiti potvrda ili dokument kojima se dokazuje da je podnositelj zahtjeva za vizu profesionalni novinar ili akreditirana osoba koja ga prati u profesionalnom svojstvu i izvorni dokument koji je izdao poslodavac te osobe u kojem se navodi da je svrha putovanja obavljanje novinarskog posla ili pomaganje pri takvom poslu.

Trenutačno u Gruziji ne postoje profesionalne medijske udruge, centri, ustanove, sindikati ili druge slične organizacije, koje bi predstavljale interese skupina novinara ili akreditiranih osoba koje ih prate u profesionalnom stručnjaka i koje bi mogle izdati potvrde kojima se dokazuje da je osoba profesionalni novinar ili akreditirana osoba koja ga prati u profesionalnom svojstvu za određeno područje. Dok se ne osnuju takve organizacije, konzulati mogu prihvaćati potvrdu poslodavca i novinarsku akreditaciju neke od organizacija država članica.

„(f) za sudionike međunarodnih sportskih događaja i osobe koje ih prate u profesionalnom svojstvu:

— pisani zahtjev organizacije domaćina, nadležnih tijela, nacionalnih sportskih federacija ili nacionalnih olimpijskih odbora država članica;”.

Kada se radi o međunarodnim sportskim događajima, popis osoba u pratnji bit će ograničen na osobe koje prate sportaše u profesionalnom svojstvu: treneri, maseri, menadžeri, zdravstveno osoblje i voditelji sportskih klubova. Navijači se dakle neće smatrati osobama u pratnji.

„(g) za poslovne ljude i predstavnike poslovnih organizacija:

— pisani zahtjev pravne osobe ili trgovačkog društva, organizacije domaćina ili ureda ili podružnice takve pravne osobe ili trgovačkog društva, državnih ili lokalnih tijela država članica ili organizacijskih odbora ili trgovinskih i industrijskih izložbi, konferencija i simpozija koji se održavaju na državnim područjima država članica, a koji je zahtjev potvrdio državni ured za registracije Gruzije;”.

Nacionalna agencija za javni registar izdat će dokument kojim se potvrđuje postojanje poslovne organizacije.

„(h) za članove profesija koji sudjeluju na međunarodnim izložbama, konferencijama, simpozijima, seminarima ili drugim sličnim događajima koja se održavaju na državnom području država članica:

— pisani zahtjev organizacije domaćina kojim se potvrđuje da dotična osoba sudjeluje na događaju;

i. za predstavnike organizacija civilnog društva kada putuju za potrebe stručne izobrazbe, seminara, konferencija, uključujući u okviru programa razmjene:

— pisani zahtjev organizacije domaćina, potvrda da osoba predstavlja organizaciju civilnog društva i potvrda odgovarajućeg registra o osnivanju te organizacije koju izdaje državno tijelo u skladu s nacionalnim zakonodavstvom;”.

Mora se predložiti dokument organizacije civilnog društva kojim se potvrđuje da podnositelj zahtjeva za vizu predstavlja tu organizaciju.

Nadležno gruzijsko državno tijelo koje izdaje potvrdu o osnivanju organizacije civilnog društva je Nacionalna agencija za javni registar.

Registar u koji se registriraju potvrde o osnivanju organizacija civilnog društva je Nacionalna agencija za javni registar. Ministarstvo pravosuđa i Nacionalna agencija za javni registar surađuju s lokalnim tijelima na razvoju elektroničke baze podataka nevladinih organizacija koja će, kada se dovrši, biti dostupna putem internetskih stranica Ministarstva pravosuđa: <https://enreg.reestri.gov.ge/main.php>.

Članovi takvih organizacija civilnog društva nisu obuhvaćeni Sporazumom.

„(j) za osobe koje sudjeluju u znanstvenim, kulturnim ili umjetničkim aktivnostima, uključujući sveučilišne i druge programe razmjene:

— pisani zahtjev organizacije domaćina za sudjelovanje u aktivnostima;

(k) za vozače koji pružaju usluge međunarodnog prijevoza robe i osoba na državna područja država članica u vozilima registriranim u Gruziji:

— pisani zahtjev nacionalnog trgovačkog društva ili udruženja prijevoznika Gruzije za međunarodni cestovni promet, uz navođenje svrhe, trajanja i učestalosti putovanja;”.

Trenutačno u Gruziji postoje dva nacionalna udruženja prijevoznika Gruzije nadležna za izdavanje pisanog zahtjeva profesionalnim vozačima: Gruzijsko udruženje međunarodnih cestovnih prijevoznika (GIRCA) i Gruzijsko udruženje cestovnih prijevoznika putnika (GACPR). Prijevoznici koji nisu članovi navedenih udruženja mogu podnijeti zahtjev koji je izdala Agencija za kopneni prijevoz Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Gruzije. U slučaju poznatih prijevoznika, konzulati mogu prihvatiti pisani zahtjev gruzijskog prijevoznika/trgovačkog društva koji(-e) zapošljava vozača. U zahtjevu se moraju navesti svrha, trajanje i učestalost putovanja.

„(l) za sudionike službenih programa razmjene koje organiziraju gradovi prijatelji:

— pisani zahtjev voditelja uprave/gradonačelnika tih gradova ili općinskih tijela;”.

Voditelj uprave/gradonačelnik grada ili drugog lokaliteta koji je nadležan za izdavanje pisanog zahtjeva je voditelj uprave/gradonačelnik grada domaćina ili drugog lokaliteta u kojem će se odvijati aktivnost prijateljskog povezivanja. Ova kategorija obuhvaća samo službene aktivnosti prijateljskog povezivanja.

„(m) za posjetitelje vojnih i civilnih groblja:

— službeni dokument kojim se potvrđuju postojanje i održavanje groba te obiteljski ili drugi odnos između podnositelja zahtjeva i pokopane osobe.”.

U Sporazumu se ne navodi trebaju li prethodno navedeni službeni dokument izdati tijela zemlje u kojoj se nalazi grob ili tijela zemlje boravišta osobe koja želi posjetiti grob. Trebalo bi prihvatiti da nadležna tijela obiju zemalja mogu izdati takav službeni dokument.

Mora se predložiti prethodno navedeni službeni dokument kojim se potvrđuju postojanje i održavanje groba te obiteljski ili drugi odnos između podnositelja zahtjeva za vizu i pokopane osobe.

Sporazumom se ne stvaraju nova pravila o odgovornosti za fizičke ili pravne osobe koje izdaju pisani zahtjev. U slučaju lažnog izdavanja takvih zahtjeva primjenjuje se relevantno pravo Unije i/ili nacionalno pravo.

2.2.2 Izdavanje viza za višekratni ulazak

U slučajevima u kojima podnositelj zahtjeva za vizu mora često putovati na državno područje država članica vize za kratkotrajni boravak mogu se izdati za više posjeta, pod uvjetom da ukupno trajanje tih posjeta ne prelazi 90 dana u razdoblju od 180 dana.

Člankom 5. Sporazuma predviđa se sljedeće:

„1. Diplomatske misije i konzularne službe država članica izdaju vize za višekratni ulazak s rokom važenja do 5 godina za sljedeće kategorije državljana:

- (a) bračni drugovi, djeca (uključujući posvojenju) koja su mlađa od 21 godinu ili su uzdržavana, ili roditelji koji posjećuju državljane Gruzije koji zakonito borave na državnom području država članica, s rokom važenja ograničenim na trajanje važenja njihove dozvole za zakoniti boravak;
- (b) članovi nacionalnih i regionalnih vlada i ustavnih i vrhovnih sudova ako nisu izuzeti od obveze pribavljanja vize na temelju ovog Sporazuma, u izvršavanju svojih dužnosti, s rokom važenja ograničenim na njihov mandat ako je kraći od 5 godina;
- (c) stalni članovi službenih izaslanstava koji će na temelju službenog poziva upućenog Gruziji redovito sudjelovati na sastancima, savjetovanjima, pregovorima ili u programima razmjene te na događajima koje na državnom području država članica organiziraju međuvladine organizacije.”.

Uzimajući u obzir profesionalni status navedenih kategorija osoba ili njihov obiteljski odnos s državljaninom Gruzije koji zakonito boravi na državnom području država članica, opravdano je odobriti im vizu za višekratni ulazak s rokom važenja do pet godina, ili ograničenu na mandat ili njihov zakoniti boravak ako oni traju kraće od pet godina.

Osobe obuhvaćene člankom 5. stavkom 1. točkom (a) Sporazuma moraju predložiti dokaz o zakonitom boravku pozivatelja.

Kada je riječ o osobama obuhvaćenima člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Sporazuma, trebalo bi predložiti potvrdu o njihovu profesionalnom statusu i trajanju njihova mandata.

Ta se odredba ne primjenjuje na osobe obuhvaćene člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Sporazuma ako su one izuzete od obveze pribavljanja vize na temelju ovog Sporazuma, tj. ako su nositelji diplomatske putovnice.

Osobe obuhvaćene člankom 5. stavkom 1. točkom (c) Sporazuma moraju predložiti dokaz o svojem trajnom statusu člana službenog izaslanstva i potrebi redovitog sudjelovanja na sastancima, savjetovanjima, pregovorima ili u programima razmjene.

„2. Diplomatske misije i konzularne službe država članica izdaju vize za višekratni ulazak s rokom važenja do jedne godine za sljedeće kategorije osoba pod uvjetom da su u prethodnoj godini dobili najmanje jednu vizu, koristili je u skladu sa zakonima o ulasku i boravku države članice koju su posjetili i da postoje razlozi za traženje vize za višekratni ulazak:

- (a) članovi službenih izaslanstava koji će na temelju službenog poziva redovito sudjelovati na sastancima, savjetovanjima, pregovorima ili u programima razmjene te na događajima koje na državnom području država članica organiziraju međuvladine organizacije;

- (b) predstavnici organizacija civilnog društva koji redovito putuju u države članice za potrebe stručne izobrazbe, seminara, konferencija, uključujući u okviru programa razmjene;
 - (c) članovi profesija koji sudjeluju na međunarodnim izložbama, konferencijama, simpozijima, seminarima ili drugim sličnim događajima, a koji redovito putuju u države članice;
 - (d) osobe koje sudjeluju u znanstvenim, kulturnim ili umjetničkim aktivnostima, uključujući sveučilišne i druge programe razmjene, a koje redovito putuju u države članice;
 - (e) studenti i postdiplomski studenti koji redovito putuju za potrebe studija ili stručne izobrazbe, uključujući u okviru programa razmjene;
 - (f) sudionici službenih programa razmjene koje organiziraju gradovi prijatelji ili općinska tijela;
 - (g) osobe kojima su potrebne redovite posjete iz zdravstvenih razloga i osobe koje su u potrebnoj pratnji;
 - (h) novinari i akreditirane osobe koje ih prate u profesionalnom svojstvu;
 - i. poslovni ljudi i predstavnici poslovnih organizacija koji redovito putuju u države članice;
 - (j) sudionici međunarodnih sportskih događaja i osobe koje ih prate u profesionalnom svojstvu;
 - (k) vozači koji pružaju usluge međunarodnog prijevoza robe i osoba na državna područja država članica u vozilima registriranim u Gruziji.
3. Diplomatske misije i konzularne službe država članica izdaju vize za višekratni ulazak s rokom važenja od najmanje 2 godine, a najviše 5 godina za kategorije osoba iz stavka 2. ovog članka, pod uvjetom da su tijekom prethodne 2 godine koristili jednogodišnje vize za višekratni ulazak u skladu sa zakonima o ulasku i boravku države članice domaćina i da su razlozi za traženje vize za višekratni ulazak još uvijek valjani.

4. Ukupno trajanje boravka osoba iz stavaka od 1. do 3. ovog članka ne smije prelaziti 90 dana u razdoblju od 180 dana na državnom području država članica.”

U načelu, vize za višekratni ulazak s rokom važenja od godine dana izdat će se gore navedenim kategorijama podnositelja zahtjeva za vizu ako je podnositelj zahtjeva za vizu u protekloj godini (12 mjeseci) dobio najmanje jednu vizu i koristio se njome u skladu sa zakonima o ulasku i boravku na državnom(-im) području(-ima) jedne ili više država članica koje je posjetio (na primjer, osoba nije prekoračila dopušteni boravak) te ako postoje razlozi za traženje vize za višekratni ulazak. U slučajevima u kojima nije opravdano izdati vizu s rokom važenja od godine dana, na primjer, ako je trajanje programa razmjene kraće od godine dana ili osoba ne treba putovati cijelu godinu dana, rok važenja vize bit će kraći od godine dana, pod uvjetom da su ispunjeni ostali uvjeti za izdavanje vize.

Vize za višekratni ulazak s rokom važenja od dvije do pet godina izdat će se kategorijama podnositelja zahtjeva za vizu iz članka 5. stavka 2. Sporazuma, pod uvjetom da su se tijekom prethodne dvije godine (24 mjeseca) koristili dvjema jednogodišnjim vizama za višekratni ulazak u skladu sa zakonima o ulasku i boravku na državnom(-im) području(-ima) jedne ili više država članica koje su posjetili i da su razlozi za traženje vize za višekratni ulazak još uvijek valjani. Treba napomenuti da će se viza čiji je rok važenja od dvije do pet godina izdati samo ako su podnositelju zahtjeva za vizu tijekom prethodne dvije godine izdane dvije vize s rokom važenja od najmanje godinu dana za svaku od njih, i ako se tim vizama koristio u skladu sa zakonima o ulasku i boravku na državnom(-im) području(-ima) jedne ili više država članica koje je posjetio. Diplomatske misije i konzularne službe država članica na temelju procjene svakog zahtjeva za izdavanje vize odlučit će o roku važenja tih viza, tj. roku od dvije do pet godina.

U pogledu definicije kriterija iz članka 5. stavka 2. Sporazuma: „pod uvjetom da ... postoje razlozi za traženje vize za višekratni ulazak” i članka 5. stavka 3. Sporazuma: „pod uvjetom da su ... razlozi za zahtijevanje vize za višekratni ulazak još uvijek valjani”, primjenjivat će se kriteriji za izdavanje viza za višekratni ulazak, utvrđeni Zakonikom o vizama. Slijedom navedenoga, dotična osoba mora dokazati potrebu za učestalim putovanjem u jednu ili više država članica, na primjer u poslovne svrhe.

Ne postoji obveza izdavanja vize za višekratni ulazak ako se podnositelj zahtjeva za vizu nije koristio prethodno izdanom vizom.

2.2.3 Nositelji diplomatskih putovnica

Člankom 10. Sporazuma predviđa se sljedeće:

„1. Državljeni Gruzije koji su imatelji valjanih diplomatskih putovnica mogu bez viza ulaziti na državna područja država članica, napuštati ih i prelaziti preko njih.

2. Osobe navedene u stavku 1. ovog članka mogu boraviti na državnim područjima država članica tijekom razdoblja koje ne prelazi 90 dana u razdoblju od 180 dana.”.

Postupci koji se odnose na upućivanje diplomata u države članice nisu obuhvaćeni Sporazumom. Primjenjuje se uobičajeni postupak akreditacije.

III. SURADNJA U POGLEDU SIGURNOSTI ISPRAVA

U zajedničkoj izjavi priloženoj Sporazumu stranke su se suglasile da bi Zajednički odbor trebao ocijeniti utjecaj razine sigurnosti odgovarajućih putnih isprava na funkcioniranje Sporazuma. S tim ciljem stranke su se suglasile da će se uzajamno redovito obavještavati o mjerama poduzetima za sprečavanje širenja putnih isprava, razvoj tehničkih vidova sigurnosti putnih isprava te mjerama koje se odnose na postupak provjeravanja identiteta osoba prilikom izdavanja putnih isprava.

IV. STATISTIKA

Kako bi se Zajedničkom odboru osnovanom Sporazumom omogućilo učinkovito praćenje provedbe Sporazuma, diplomatske misije i konzularne službe država članica Komisiji svakih šest mjeseci dostavljaju statističke podatke razvrstane po mjesecima, a posebice i ako je to moguće:

- broj izdanih viza za višekratni ulazak,
- broj viza izdanih bez pristojbe.

V. IZJAVA EUROPSKE UNIJE O OLAKŠICAMA ZA ČLANOVE OBITELJI

Iako Sporazumom nisu obuhvaćena pravno obvezujuća prava i obveze za olakšavanje kretanja većeg broja državljana Gruzije, koji su članovi obitelji državljana Gruzije koji zakonito borave na državnim područjima država članica, Unija prima na znanje prijedlog Gruzije da šire definira pojam članova obitelji koji bi trebali imati korist od pojednostavljenja izdavanja viza te važnost koju Gruzija pridaje pojednostavljenju kretanja te kategorije osoba.

Stoga, kako bi se olakšala mobilnost povećanog broja osoba koje imaju obiteljske veze (posebno sestara i braće te njihove djece) s državljanima Gruzije koji zakonito borave na državnim područjima država članica, u izjavi priloženoj Sporazumu pozivaju se konzularni uredi država članica da u cijelosti iskoriste postojeće mogućnosti u pravnoj stečevini za pojednostavljenje izdavanja viza toj kategoriji osoba, uključujući, posebno, pojednostavljenje dokaznih isprava koje se zahtijevaju od podnositelja zahtjeva za vizu, izuzeća od plaćanja manipulativnih pristojbi te, prema potrebi, izdavanje viza za višekratni ulazak.
